

Η χαρμολύπη του πατρός Χριστόδουλου

/ Γενικά Θέματα

Ο μεγαλύτερος πόνος σε αυτή τη γη είναι ο γονιός να χάνει το παιδί του, αλλά και η μεγαλύτερη ίσως χαρά είναι η βεβαιότητα, με θαυμαστές αποδείξεις, ότι ο κεκοιμημένος απολαμβάνει την αιώνια χαρά του παραδείσου. Οι πατέρες της Εκκλησίας λένε ότι μόνο η Παναγία μπορεί να παρηγορήσει ένα γονιό, γιατί και αυτή έχασε το παιδί της. Προχωρούν και λένε ότι ο καλύτερος τρόπος αντιμετώπισης μιας τόσο δύσκολης κατάστασης είναι η σιωπή και η προσευχή. Η παρέλευση του χρόνου, η στήριξη από τους συγγενείς και τους φίλους και σίγουρα η βοήθεια του Θεού, φέρνουν την αληθινή παρηγοριά. Και αν ο άνθρωπος αγωνιά, με την προσευχή, μπορεί να μάθει και τους λόγους της γρήγορης κοίμησης ενός νέου ανθρώπου. Η ζωή του ανθρώπου κινείται πάντα στο εκκρεμές της χαρμολύπης, δηλαδή μεταξύ χαράς και λύπης, μεταξύ ευτυχίας και δυστυχίας, μεταξύ της πτώσης και της ανόδου, μεταξύ της πρόγερσης του παραδείσου και της κόλασης. Και όλα αυτά στο σύντομο διάβα της ζωής, μέχρι τη μετάβαση στην αιώνια ζωή, όπου δεν υπάρχει ούτε πόνος, ούτε λύπη, ούτε στεναγμοί, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Το ισχυρότερο κήρυγμα των τελευταίων χρόνων, το οποίο συγκλόνησε τις καρδιές χιλιάδων ανθρώπων και στήριξε πολλούς κλονισμένους Χριστιανούς, ήταν ο σύντομος επικήδειος λόγος του πατρός Χριστοδούλου, δίπλα στο κεκοιμημένο σώμα του γιου του Κυπριανού. Ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ο χειρότερος επιόλης

της ζωής μου, γιατί έχω έξι παιδιά, ήταν να χάσω παιδί. Κι όμως τώρα το βιώνω... Είμαστε όλοι άνθρωποι, όλοι μπορεί να κάνουμε λάθη. Ας τους συγχωρήσουμε. Εγώ αυτό βρήκα μέσα μου, σαν στήριγμα. Βοηθάω και τον εαυτό μου και την ψυχή του Κυπριανού. Όταν εκνευρίστηκα κάποια στιγμή για τα λάθη, ένιωσα μέσα μου ότι προδίδω τον Κυπριανό... Δεν μπορεί να σε παρηγορήσει ένας άνθρωπος, ούτε τα φάρμακα, ούτε οι ψυχολόγοι, ούτε τα λόγια των ανθρώπων... Ήταν πολύ ακριβής στη συνείδησή του ο Κυπριανός. Δεν άφηνε στη συνείδησή του κρατούμενα. Από μωρό ήταν έτσι. Ήταν πολύ καλό παιδί... Το μόνο που μπορούμε να υποσχεθούμε, είναι ότι θα είμαστε δίπλα σου, αλλά τον τρόπο και τον χρόνο, μπορεί να μας τον πει ο παντοκράτωρ Κύριος... Τώρα ο Θεός είναι δίπλα σου, γιέ μου, δίπλα στην πολυμαρτυρική σορό σου, αλλά και στην όλο φως ψυχή σου. Η Αγία Μαρίνα, οι Άγιοι Απόστολοι, ο Απόστολος Βαρνάβας και η μάνα μας η Παναγία, θα είναι μαζί σου λεβέντη μου... Καλή Ανάσταση...».

Τα συγκλονιστικά λόγια του πατρός Χριστόδουλου είχαν συνέχεια στους αναστάσιμους ψαλμούς, εν μέσω Μεγάλης Σαρακοστής, καθ' όλη τη διάρκεια της εξοδίου ακολουθίας. Χριστός Ανέστη στην Εκκλησία, Χριστός Ανέστη στην πορεία προς το κοιμητήριο και Χριστός Ανέστη και την ώρα της ταφής. Η βροχή η οποία έπεσε κατά τη διάρκεια της μεταφοράς του Κυπριανού, σημάδι και αυτό της καλής πορείας του κεκοιμημένου, όπως μαρτυρούσε και η αείμνηστη γιαγιά του Κυπριανού, «ότι κλαίνε και οι ουρανοί, όταν φεύγει ένας δίκαιος άνθρωπος». Όλα μαρτυρούσαν την παρουσία του Θεού και των Αγίων, μαζί με τις χιλιάδες κληρικούς και λαϊκούς, οι οποίοι συμπροσευχήθηκαν για την ψυχή του Κυπριανού και τον κατευόδωσαν στο αιώνιο ταξίδι της ζωής του. Ο παπάς, η παπαδιά, τα αδέρφια του Κυπριανού, ως έτοιμοι από καιρό, χαμογελαστοί έβγαλαν αναμνηστική φωτογραφία μαζί με τον Κυπριανό στο φέρετρο, τηρώντας ακόμη μια παλιά συνήθεια, η οποία ήθελε να βγάζουν φωτογραφίες στις κηδείες, όπως έβγαζαν φωτογραφίες στους γάμους. Ο αποχαιρετισμός του Κυπριανού έγινε σύμφωνα με τις παραδόσεις του χωριού Αυγόρου, αλλά και όλης της Κύπρου. Ετοιμασία του κεκοιμημένου στο σπίτι, θρήνος και οδυρμός και από εκεί και πέρα στην Εκκλησία με αναγνώσματα, με ψαλμούς και ύμνους, για το καλό κατευόδιο.

Υπάρχει και η πορεία των πονεμένων ανθρώπων, οι οποίοι βρίσκονται μακριά από το αποκούμπι της Εκκλησίας. Εδώ τα πράγματα είναι πολύ πιο δύσκολα, έως και τραγικά. Όπως λένε οι ψυχολόγοι και οι ψυχίατροι, τρία είναι τα στάδια της θλίψης. Πρώτα η άρνηση, μετά η οργή και τέλος η αποδοχή, χωρίς να λείπουν οι μεταπτώσεις. Οι πιστοί πολύ εύκολα φτάνουν στο τρίτο στάδιο, όπως η οικογένεια του πατρός Χριστόδουλου, αλλά οι υπόλοιποι χρειάζονται βοήθεια από ειδικούς επιστήμονες, ακόμη και από άγιους πνευματικούς. Πάντως, το μόνο βέβαιο, είναι ότι ο Θεός δεν αφήνει κανέναν άνθρωπο να δοκιμαστεί πέρα από τις δυνατότητές

του και δεν παίρνει την ψυχή κανενός, πριν είναι έτοιμος ή πιο κοντά στον Θεό. Και το μόνο σίγουρο είναι ότι ο θάνατος θανατώθηκε και ότι ο παράδεισος είναι ανοικτός για όλους.

Μήνυμα για την ελπίδα της Ανάστασης τα χαμόγελα στην κηδεία του Κυπριανού Παπαϊωάννου / Φωτογραφία: Facebook

kathimerini.com.cy